

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΚΑΒΒΑΔΑΣ
Βουλευτής Ν. Λευκάδας – ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

2818
25-10-18

Αθήνα, 25 Οκτωβρίου 2018

Προς: Υπουργό Οικονομικών,
κ. Ευκλείδη Γσακαλώτο

ΕΡΩΤΗΣΗ

Θέμα: Αναγκαία μείωση της υπερφορολόγησης των εταιρικών αυτοκινήτων

Σε συνέχεια της με αρ. Πρωτ. 7032/07-07-2017 ερώτησης κοινοβουλευτικού ελέγχου, η οποία εκκρεμεί έως και σήμερα αναπάντητη και την οποία συνυπέγραψαν 32 ακόμα βουλευτές της κοινοβουλευτικής ομάδας της Νέας Δημοκρατίας, σας θέτω εκ νέου την ανάγκη μείωσης της υπερφορολόγησης των εταιρικών αυτοκινήτων.

Όπως σας έχουμε επισημάνει στην προηγούμενη κοινοβουλευτική μας παρέμβαση, υπογραμμίζω εκ νέου τα εξής:

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 99 του ν.4446/2016 (ΦΕΚΑ' 240/22-12-2016) αντικαταστάθηκε η παράγραφος 2 του άρθρου 13 του ν. 4172/2013 και ορίστηκε νέος τρόπος υπολογισμού της αξίας της παροχής σε είδος, ο οποίος υπολογίζεται ως ποσοστό της Λιανικής Τιμής προ Φόρων (ΛΤΠΦ) του οχήματος που παρέχεται. Πιο συγκεκριμένα, η αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταιίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα εντός του φορολογικού έτους, υπολογίζεται ως ποσοστό της ΛΤΠΦ του οχήματος με βάση την παρακάτω κλίμακα ως εξής:

- α) για ΛΤΠΦ από 0 έως 12.000 ευρώ ως ποσοστό τέσσερα τοις εκατό (4%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- β) για ΛΤΠΦ από 12.001 έως 17.000 ευρώ ως ποσοστό επτά τοις εκατό (7%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- γ) για ΛΤΠΦ από 17.001 έως 20.000 ευρώ ως ποσοστό δεκατέσσερα τοις εκατό (14%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- δ) για ΛΤΠΦ από 20.001 έως 25.000 ευρώ ως ποσοστό δεκαοκτώ τοις εκατό (18%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα,
- ε) για ΛΤΠΦ πλέον των 25.001 ευρώ ως ποσοστό είκοσι δύο τοις εκατό (22%) της ΛΤΠΦ ως επιπλέον ετήσιο εισόδημα, ανεξάρτητα αν το όχημα ανήκει στην επιχείρηση ή είναι μισθωμένο με οποιονδήποτε τρόπο στα ανωτέρω πρόσωπα.

Το ανωτέρω ποσοστό κάθε οχήματος δεν επιμερίζεται σε περισσότερα του ενός πρόσωπα. Η αξία της παραχώρησης του οχήματος μειώνεται βάσει παλαιότητας ως εξής:

- i) 0-2 έτη καμία μείωση
- ii) 3-5 έτη μείωση δέκα τοις εκατό (10%)
- iii) 6-9 έτη μείωση είκοσι πέντε τοις εκατό (25%)
- iv) Από 10 έτη και μετά μείωση πενήντα τοις εκατό (50%).

Στη Λιανική Τιμή προ Φόρων οχήματος συμπεριλαμβάνεται και η αξία του προαιρετικού (EXTRA) εξοπλισμού, προ Φ.Π.Α. και το τέλος ταξινόμησης και αναγράφεται στη «Βεβαίωση Ανώτατης προτεινόμενης Λιανικής Τιμής προ Φόρων». Από τη φορολόγηση εξαιρούνται τα οχήματα που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς όπως για παράδειγμα τα «toolcars», τα οχήματα μεταφοράς προσωπικού, τα οχήματα testdrive, κλπ., υπό την προϋπόθεση όμως ότι έχουν Λιανική Τιμή προ Φόρων έως 12.000 ευρώ (ΠΟΛ 1045/2017).

Με τις ανωτέρω διατάξεις η φορολόγηση των παροχών σε είδος εταιρικών αυτοκινήτων τροποποιήθηκε επί το επαχθέστερον σε σχέση με τις προϊσχύσασες διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 4172/2013. Προκαλούνται έτσι τεράστια προβλήματα σε χιλιάδες εργαζομένους επιχειρήσεων, οι οποίοι επιβαρύνονται με επιπλέον φορολογητέο εισόδημα λόγω της αξίας του εταιρικού αυτοκινήτου που τους παραχωρούν οι εταιρείες ως απαραίτητο εργαλείο για την εργασία τους. Χαρακτηριστικό είναι ότι η επιπλέον φορολογική επιβάρυνση είναι τόσο υψηλή που ορισμένοι εργαζόμενοι χάνουν έως και ένα μισθό το χρόνο. Δεν λαμβάνεται όμως με τον τρόπο αυτό υπόψη ότι η πλειονότητα των εργαζομένων στους οποίους παρέχεται εταιρικό αυτοκίνητο είναι χαμηλόμισθοι με αποτέλεσμα να επιβαρύνονται σημαντικά από το συγκεκριμένο φορολογικό μέτρο. Επιπροσθέτως, οι συγκεκριμένοι φορολογούμενοι πλήττονται και από τη μείωση του αφορολόγητου από τα 9.545 Ευρώ στα 8.636 Ευρώ.

Στη σημαντική αύξηση της φορολόγησης των παροχών σε είδος εταιρικών αυτοκινήτων συντείνει ιδίως η φορολόγηση ακόμη και των αυτοκινήτων που παραχωρούνται αποκλειστικά για επαγγελματικούς σκοπούς όπως για παράδειγμα τα «toolcars», τα οχήματα μεταφοράς προσωπικού, τα οχήματα testdrive, κλπ., εφόσον αυτά έχουν Λιανική Τιμή προ Φόρων μεγαλύτερη από 12.000 ευρώ. Υπογραμμίζεται ότι σύμφωνα με την ΠΟΛ1219/6.10.2014 διευκρινίστηκε ότι οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 13 δεν καταλάμβαναν, χωρίς να απαιτείται η συνδρομή των οποιωνδήποτε επιπλέον προϋποθέσεων:

- α) τα αυτοκίνητα, τα οποία παρέχουν οι επιχειρήσεις σε συγκεκριμένους πωλητές, τεχνικούς και λοιπούς εργαζομένους, των οποίων η εργασία απαιτεί συχνή μετακίνηση εκτός των εγκαταστάσεων του εργοδότη (toolcars) και χρησιμοποιούνται για την επιχειρηματική δραστηριότητα του εργοδότη, ανεξάρτητα αν τα αυτοκίνητα αυτά μπορεί να χρησιμοποιούνται από τον δικαιούχο και εκτός του ωραρίου εργασίας τους. Αντιθέτως, καταλαμβάνεται και αποτελεί παροχή σε είδος ή κατά τα ανωτέρω προσδιοριζόμενη αγοραία αξία των αυτοκινήτων που παρέχονται στους εργαζόμενους λόγω της θέσης τους (π.χ. σε διευθυντές και επιθεωρητές πωλήσεων, τεχνικούς διευθυντές και λοιπά στελέχη).
- β) για αυτοκίνητα δοκιμών (test-drive), που διαθέτουν οι επιχειρήσεις εμπορίας αυτοκινήτων,
- γ) για αυτοκίνητα μεταφοράς προσωπικού (π.χ. mini-bus),
- δ) για αυτοκίνητα που χρησιμοποιούν επιχειρήσεις (π.χ. ξενοδοχειακές επιχειρήσεις) για μεταφορά καλεσμένων ή πελατών τους,
- ε) για αυτοκίνητα τα οποία διαθέτουν οι επιχειρήσεις επισκευής και συντήρησης (service) αυτοκινήτων προσωρινά σε αντικατάσταση των επισκευαζόμενων,
- στ) για αυτοκίνητα ιδιωτικής χρήσης που χρησιμοποιούνται από τις αεροπορικές εταιρείες και τις επιχειρήσεις διαχείρισης αεροδρομίων για την εξυπηρέτηση των αεροσκαφών και των επιβατών τους (αυτοκίνητα πίστας) καθώς και για την μεταφορά VIPS ή προσωπικού».

Πέραν αυτών, ο νέος τρόπος υπολογισμού της φορολογικής επιβάρυνσης στην περίπτωση παροχών σε είδος εταιρικών αυτοκινήτων είναι σημαντικά πολυπλοκότερος του προϊσχύσαντος συστήματος, καθώς προκύπτει από την εφαρμογή διαφορετικών συντελεστών αναλόγως της λιανικής τιμής προ φόρων, ενώ περαιτέρω εφαρμόζονται συντελεστές μείωσης λόγω παλαιότητας.

Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό όπως επαναπροσδιοριστεί το σύστημα φορολόγησης από παροχές σε είδος εταιρικών αυτοκινήτων, για λόγους τόσο απλοποίησης, όσο και αποφυγής της επιβάρυνσης της πλειονότητας των εργαζομένων με ένα επιπλέον φορολογικό χαρακτήρα για το αυτοκίνητο που χρησιμοποιούν ως εργαλείο δουλειάς.

Στο πλαίσιο αυτό, προτείνεται όπως επανέλθουν οι ρυθμίσεις της παραγράφου 2, του άρθρου 13, του νόμου 4172/2013. Σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη: *«Η αγοραία αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο ή μέτοχο από ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα ενός φορολογικού έτους, υπολογίζεται σε ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) του κόστους του οχήματος που εγγράφεται ως δαπάνη στα βιβλία του εργοδότη με τη μορφή της απόσβεσης περιλαμβανομένων των τελών κυκλοφορίας, επισκευών, συντηρήσεων, καθώς και του σχετικού χρηματοδοτικού κόστους που αντιστοιχεί στην αγορά του οχήματος ή του μισθώματος. Σε περίπτωση που το κόστος είναι μηδενικό, η αγοραία αξία της παραχώρησης ορίζεται σε ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) της μέσης δαπάνης ή απόσβεσης κατά τα τελευταία τρία (3) έτη».*

Δεδομένων όλων των ανωτέρω ερωτάται εκ νέου ο αρμόδιος Υπουργός:

Προτίθεστε να επαναπροσδιορίσετε τον τρόπο φορολόγησης των εταιρικών αυτοκινήτων και να επαναφέρετε τις ρυθμίσεις της παραγράφου 2, του άρθρου 13, του νόμου 4172/2013, με τις εξαιρέσεις των αυτοκινήτων όπως αυτές διευκρινίστηκαν με την ΠΟΛ1219/6.10.2014;

Με εκτίμηση,

Αθανάσιος Ι. Καββαδάς

Βουλευτής Ν. Λευκάδας